

החברותא

החברותא בסאון פנימי לחברים גליון מס 56

בסדר ט"ז אלול ה' כי תבוא תשנ"ז

זכר החברותא

מובא מהבעש"ט, שפ"א כליל יום כיפור לפני תפילת כל נדרי, אמר הבעש"ט לתלמידיו כי יש קיטרוג גדול על ישראל בשמים ואינו מצליח לבטלו, וביקשם שיתפללו בכל כוחם עמו לבטל הקטרוג, התפילות והצעקות שעשו הפכו את כל הביכנ"ס לחרדת אלוקים. אצל הבעש"ט היה איש פשוט ומחמת שאכל ושתה הרבה בעיו"כ השתכר ונרדם שם בביהכ"נס, ולשמע הצעקות התעורר וראם איך שהם עמלים ומתפללים בכל כוחם התמרמר מאוד, עד שגם הוא התחיל לצעוק מעומק ליבו ובכל כוחו. ועשה רושם כ"כ עד שנפתחו השמים והתבטל הקיטרוג מקול צעקתו. לאחר יו"כ נתן לו הבעש"ט מלבוש יקר מתנה וסיפר את הסיפור וסיים הלעכוויצר שאותו אדם לא השתנה ונשאר אותו שיכור אך באותו שעה התפילה היתה מעומק הלב ולכן התקבלה. נמצאים למדים אפילו איך שאנו נראים במעשינו בכל זאת תפילה אמיתית מיד נענית ע"כ לא להרפות ולא להתייאש למרות שלפעמים נראה שהתפילה לא נענית להמשיך ולהמשיך עד שפעם אחת נתפלל כראוי ואז השי"ת ישמע צעקתינו ויחיש את פדות נפשינו ויחזירנו בתשובה שלימה לפניו אכ"ר.

פנינים יקרים

לעושה נפלאות גדולות לבדו (תהלים קלו) שהקב"ה בעצמו מושיע לצדיקים והם אינם יודעים מאומה שאין בעל

הנס מכיר בניסו.

חז"ל תקנו לקרות התוכחה בסוף השנה (מגילה לא:) כי שנה הוא מל' השתנות, כי כשאדם עושה תשובה באמת ונעשה בו שינוי לטובה אז יקיים בו הכתוב ויהפוך ה"א לך את הקללה לברכה (דברים כג, ו). השי"ת יזכנו לשוב אליו באמת שיקיים תכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה. כי הכלל הוא, כשאדם מבצר הרע מפנימיותו ממילא מתבטל הרע מחצוניותו ויהיה ניצול מכל דוחקיו אף בגשמיים, וכשיעזור השי"ת לכל אחד גאולה פרטית ממילא יהיה גאולה פרטית אכ"ר.

(אמת ליעקב מהר"ק מסאדיגורא ש' תרכ"א)

מדותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה, וכשהאדם אוהו דרכי הצדק לפקח ולהתעמל שישכח מעלותיו גם הקב"ה כביכול גומל חסדו לשכח חסרונותיו, אכן צדקת מעשיו הטובים נזכרים לפניו יתברך מפני שהאדם זוכר פחיתותו. (אור ישראל עמ' 92)

ומה הוא היסוד שיהי' האדם מוכשר לתשובה? הוא ההרגש שיהי' חי מרגיש בחסרונו! ואז התקוה שיתעורר לתשובה, אבל אם אין ההרגש התשובה מאין תולד?!

(אור ישראל דף מח)

בצר לי אקרא ה' ואל אלקי אשוע (תהלים יח) ר"ל כשהאדם מבקש מהקב"ה לצרכו אין צריך לזעוק בקול גדול רק בקריאה בעלמא. אבל כשהאדם מבקש מהקב"ה על כבודו המחולל נכון לזעוק בקול גדול. וזה "בצר לי אקרא ה'" - היינו לצרכי אקרא בקריאה בעלמא שאין דרך לזעוק בזעקה לצורך האדם. אבל "אל אלקי" היינו לכבוד המקום "אשוע" בקול גדול על כבודו המחולל ושיתרומם כבודו.

(גנזי יוסף)

חבלים נפלו לי בנעימים (תהלים טז) פי' חבלים היינו מה שנשבר לבי ונופל במרירות הוא בנעימים, ר"ל שאח"כ אני מתענג בנעימות עריכות מתוקות ידידות ידאת ה' כי כלתה וגם נכספה נפשי להעלות בתשוקה נפלאה לעלות לפני ה'.

(קדושת לוי)

לכבוד ...

אתה מביע במכתבך את המיית נפשך מדאגת המחר המהולה בפחד של הטבע, וכך מתרוצצות המחשבות אודות קניית המקצוע. והספיקות רבו. ואין שמחה כהתרת הספיקות. וזה ודאי מאן דהיב חיי יהיב מזוני, והשי"ת נותן לנו החיים הוא בודאי יתן המזונות ואם כן דאגה מנין? והבטחון והאמונה בהשי"ת הם עצמם ממשיכים את השפע, ואם בכל זאת מחשבות הספקות אינן מרפות, למה ומדוע?! התשובה פשוטה, הקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו מבקש כל נפש מישראל לקרב אליו, לזכות אותו, להעניק לו מטוב הצפון ולהשפיע לו מבית גנזיו הטוב הגנוז, והטוב השלם הוא זה שהאדם מרויח אותו בעמלו וביגיע כפיו, אחרת הוא בוש לקבל מתנת חנם, לחם חסד. לכן הם רבות מחשבות בלב איש, כדי שמהן תקום עצת ה' שהאדם יתן יגיעה ועבודת הנפש של הכנעה וקבלת עול של רצונו יתברך.

וסדר עבודה זו להיות בפשיטות עם הסיבות השונות שהקב"ה מזמין לו להאדם בכל יום ובכל שעה להיות בטל אליהן ולא לדחותן. ולכן לא שייך לתכנן או לעשות חשבונות רבים של העתיד ששורשן האפסיות של האדם ששוכח עד כמה אינו חי עם מציאותו האמיתית והיסודית של כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי כגולם הזה ללא ידיים וללא רגליים. ועל כך הזהירה תורה פן תשכח את הדברים האלה.

לכן אבקשך לא לדאוג כי אם לבטוח בהשי"ת יזמין לך את הסיבה הטובה להתפרנס ממנה, וכמו שזכית וראית נפלאות ה' אתך עד כה, כן גם יהיה ה' בעזרך ותבנה בית נאמן בישראל והשכינה

סיון מ"א

תהיה שרויה ביניכם. וכשתיכנס יותר עמוק לדרך האמונה הפשוטה, תבין שאין שייך לתכנן קודם מתי להוליד ילדים, כי נשמות אני עשיתי נאום ה'. וזה מתנת א-ל שדרכך יקומו דורות ישרים מבורכים בישראל אשר ע"י עמלם ויגיעתם למצוא מציאותם יתפרסמו מעצמם ומבשרם מציאות ה' בעולם הגשמי אשר מלא כל הארץ כבודו אלא שהוא א-ל מסתתר בשפירר חביון ונתאוה לו להיות דירה בתחתונים וזהו תפקידו ותכליתו האמיתית ולכך נוצרנו ואין איש מאתנו רשאי להיפטר ממנה.

וכך הוא גם ענין תפילתך שאתה מתאונן על המחשבות הזרות המתרוצצות דווקא באמצע התפילה, וזה גורם לך כאבים נפשיים. הרי הכלל ידוע מאת הבעש"ט זיע"א, שכל המחשבות החיצוניות הבאות לאדם דווקא באמצע התפילה הם סיבות שלוחות לאדם להעלותן, פשוטו של דבר, שאין דבר בעולם שהוא ריק, לרבות אותן מחשבות שאין בהם ממש כאלו. אלא שהם טעונים תיקון. לכן הן באות דווקא לאדם מישראל דווקא כשהוא שח עם קונו, שזו התפילה נקראת ייחוד קוב"ה ושכינתה, וזהו עת רצון גדולה, וכשאדם מתבונן בעצמו ומתעורר ע"י כך לראות מציאותו האמיתית, בכך תיקן את המחשבות תקון השלימות ועוד, אלא שאותן המחשבות שמצאו את תיקונן באות ומסייעות לו לאדם שהעלה אותן לפתוח לו שערי תפילה לפיכך אין לו לאדם להתייאש כלל, יש מקום ליגיעה ולעבודה שבלב אבל אין מקום ליאוש, כי במדה שאדם מכיר את מך ערכו כי אין הוא כך גם הוא נדבק באין סוף ואין ערך

ולא תישבר מהתקפות היצר אלא תלמד ע"י כך תכסיסי ותחבולות המלחמה ע"י שתכיר לדעת היטב היטב את הסכנה האורבת תמיד ואז תדע נאמנה עד כמה אנו זקוקים לרחמי הבורא ואז תהיה חבוק ודבוק בו יתברך אמן כן יהי רצון. בידידות נאמנה

טבת מ"א

כי שופט כל הארץ עושה משפט צדק, כדי לשלם הגמול השלם ליראיו ולעושי רצונו, מסר לנו את הבחירה, והבחירה אינה יכולה להיות מאוזנת אלא אם כן שבתוך הנסיון עצמו של נטיות הגוף ומכשולותיו תהיה כלולה הסיבה שלוחה מאת ה' המונעת ממנו לעשות מה שלבו חפץ והצדיק בהיצדקו שומע בקול הסיבה וחושך את עצמו מן החטא, ובנשימה זו עמד בנסיון ואשרי לו ואשרי חלקו.

לכן כדאי מאד להצטמצם על המאבק לבקש את הסיבה בכל דבר ודבר, שאין זוכים לכך אלא מתוך הכנעה ושפלות יתרה ופחד ה' של בחינת אשרי אדם מפחד תמיד, ואז האדם זוכה להיות מעורר השחר למצוא בכל דבר הנקודה הפשוטה של האמונה ושמח בה וממילא חוסך מעצמו הרבה יסורי נפש של תוהו ובוהו. והוא נכון תמיד לקרב נגד שונאו להתגבר עליו וללכת מחיל אל חיל.

כל אדם מישראל יכול לזכות לכך וכל נפש מישראל תגיע לכך כי לא ידח ממנו נידח לכן תבין כי כל אותן המחשבות הבאות אליך הם רק לעורר אותך כדי לקרב אותך אל השורש ואין לך מה לדאוג כלל וכפי שאתה בעצמך כתבת מרבי נחמן זיע"א שהזהרת חקות היא ההתקרבות.

בכבוד רב

ושיעור בעולם למדה עליונה זו.

ואסיים מתוך תקוה נאמנה לשמוע ממך תמיד בשורות טובות, דר"ש נאמנה להוריד היקרים שליט"א ולחתנך היקר שיחיה. השי"ת ישפיע על מעשה ידיך ברכה והצלחה ותזכה לסייעתא דשמיא שתוכל לעמוד בעת מבחן בבחינת לך דומיה תהלה

לכבוד ...

קבלתי וקראתי את מכתבך בתשומת לב יתרה אשר בו הבעת המיית נפשך על המאבקים התדירים של לבושי הנפש אשר נתונה מעת השתלחותה לעולם הזה לשבט או לחסד כדי שתקבל שכרה משלם בעידן הגמול הנצחי.

וכל אותן המחשבות היגעות שאתה עובר אין זה מן החידוש, זה שייך לעצם מהותו של האדם ואין לפחד מהן כלל, אלא להתמודד בהם, להתעקש להתפלל להשי"ת שיאיר לך את הדרך אשר תלך בה לבטח בלי מעקשים.

ויסוד התפילה היא ההכנעה הגמורה והביטול השלם לדעת את ראשית הנקודה של מי אני ומה חיי. ואז מתבררת המסקנה מאליה שאין לנו שום חיות מלבד חיותו של השי"ת אשר ברוב רחמיו וחסדיו הוא מחיה אותנו בכל רגע ורגע, וכל נשימה ונשימה. ולא נשאר לנו אלא את הבחירה להכיר את הסיבה המצויה בוודאות גמורה בתוך כל נסיון ונסיון, להתקשר אל הסיבה להינצל על ידה מפורענות הנסיון העלול להמיט שואה על האדם, ואז יוצאים מאפילה לאור גדול, כי בכך יישם את הכוונה העליונה של הרצון הפשוט לברוא את העולם. וכל העולם כולו כדאי הוא לו כי זכה וזיכה את הכל.

שאלתי אותו בשבת האחרונה של שנת תשנ"ג, מדוע לא מרגישים שום פחד ורעדה ימים מועטים לפני ר"ה יום הדין המתקרב והולך. אמר לי מה הבדל בין ר"ה לכל ימות השנה, כל רגע צריכים לרעוד מפחד ה' כי נורא הוא. אמרתי לו בכל זאת אנו מוצאים בתפילות ר"ה: בר"ה יכתבון וכו' ומלאכים יחפזון חיל ורעדה יאחזון, משמע שבכ"ז יש מקום מיוחד לחיל ורעדה ביום הדין. אמר לי הרא"ש אתה רואה את הדברים כפשוטם שהמלאכים רועדים מאימת הדין, אבל אין להם בחירה ואין להם יצה"ר ולא חטאים, ומה להם בכלל לפחד, אלא הכוונה שאם יהודי אחד מכניע את עצמו באמת בפני השכינה, אז נוצר מלאך במרומי שמים, אבל בר"ה שכל אחד נשקלים מעשיו ביום הדין ומי יזכה לפניו בדין, אז המלאכים הללו שנבראו מאנשים אלה שהיו נכנעים ובטלים, מתמלאים חיל ורעדה שמא אנשים אלה ירדו ממדרגתם תוך כדי הרהורי גאווה, ואז בטלים המלאכים האלה, וזה הפחד האוחז אותם ביום הדין.

בסעודת ליל ר"ה במירון אמרתי לו מדברי הגמרא (יבמות ט"ז) כי רבי יונתן בן הרכינס שיבח מאד את רבי עקיבא באמרו לו "אתה הוא עקיבא ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו, אשריך שזכית לשם, ועדיין לא הגעת לרועה בקר" שראיתי בספר אחד לפני מאתים שנה שרבי יונתן העיר לו שהוא אמנם גדול מאד ושמו הולך בכל העולם היינו שהגיע לדרגה גבוהה, אבל עדיין חסר לו שהוא ההרגשה שהוא "רועה בקר", הרגשת הכנעה שהוא ממש בטל ומבוטל, ואם יגיע לכך זהו השלימות העליונה. הוסיף לי הרא"ש כי צדיק אמת מחשיב את עצמו פחות מכלל מת! אמרתי לו הרי שלמה המלך כתב בקהלת (ט) "לכלב חי הוא טוב מן האריה המת", אמר לי הצדיק האמיתי שמחשיב את עצמו לכלב מת, הוא הוא הארי החי!

אחד התאונן בפניו שלא יוכל לנסוע למירון לר"ה כי מרגיש כאבי ראש, אמר לו הרא"ש: דע לך כי הרשב"י הוא עורך דין טוב, הוא רופא נאמן, הוא יכול לפטור העולם מן הדין - כדאי לך לנסוע למירון לר"ה.

הודעה חשובה

כל המעוניין לנסוע לר"ה למירון יירשם לנסיעה אצל ר' דוד גולדשטיין טל' 02-5380944
בקשר למקומות לינה לגברים יירשם בטל' 02-5829688 בין השעות 1-9 עד לתאריך כ"ה אלול.

אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: ביהכ"ס "אמונת ישראל" רח' חפץ חיים 34,
בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 רמות: בביהכ"ס ברח' רובין 18 בית צפפה: אצל הר"ר אברהם הררי
כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בעירוף דמי משלוח בסך 40 ש"ח

שהשפחה בעונם

הר"ר יוסף שלמה גליק לנשואי הבן	למורנו הרא"ש שליט"א להולדת הנינה
הר"ר ישעי' גליק לנשואי הנכד	הר"ר אברהם פריינד להולדת הנכדה
הר"ר דב וויזר לנשואי הבן הר"ר אהרן	הר"ר אברהם משה קיפר להולדת הנכדה
הר"ר ישעי' בורנשטיין לנשואי הבת	הר"ר שמעון פריינד להולדת הבת
הר"ר מרדכי ליברמן לאירוסיו הבן	הר"ר מרדכי גולדברג להולדת הנכד
הבה"ח יהונתן ליברמן לאירוסיו	

לעי"נ ר' אפרים בן יחזקאל ז"ל נלב"ע ח' אלול

לעי"נ הר"ר שמעיה בן ישראל יששכר ז"ל נלב"ע י"ז אלול